

lernes Antal beløber sig til ikke mindre end 30,000.

Vi har jo allerede oplevet her i Landet at se flere Kvinder med Hæder erhverve sig den akademiske Doktorgrad. Men endnu er det dog en uvant Begivenhed, som alene af den Grund formaar at samle en langt større Kreds af Tilhørere end sædvanlig til Doktordisputatser. Auditoriet var da ogsaa fyldt med en stor Skare Interesserede, hvoriblandt mange Damer. For de Tilstedeværende, der ikke var i Stand til med indgaaende Forstaaelse at følge den lærde Forhandling, — der varede fra Kl. 12 til 5 med en halv Times Ophold, — var det ikke blot et noget langtrukket Skuespil af aktuel Interesse. Det var, — og navnlig for de kvindelige Tilhøreres Vedkommende — noget i Retning af et Æventyr, de oplevede.

Paa vort ældgamle Universitet, der i Aarhundreder har været Mændenes alene og først for en Menneskealder siden er bleven aabnet for Kvinderne, at se den lille, unge og fine Kvindeskikkelse paa Kathedret, som Præces — den der fører Forsædet, — i en ærværdig Forsamling af Mænd, disputerende i timevis med ældre, højt ansete Sprogforskere, hvoraf i det mindste én er verdensberømt; det var som et Blik ind i en ny Tid. Og skønt der saaledes var noget næsten æventyrligt ved den hele Situation, saa fik den dog sit stærke Virkelighedspræg ved selve Hovedpersonens urokkelige Ro, hendes klare og bestemte Svar, hendes Sikkerhed, der har sin Grund i den rette Selverkendelse; man følte at hun var Pladsen fuldkommen voksen.

Fru Lis Jacobsen er Datter af Generaldirektør Rubin og hendes Moder er født Davidsen. Hun er født 1882 og saaledes en meget ung Dr. phil., en Kendsgerning, der virker endnu mere imponerende, naar man hører, hvad Doktoren i det hele har udrettet, inden hun naaede dette foreløbige Maal. Dr. Jacobsen, der er matematisk Student med 1ste Karakter fra N. Zahles Skole i 1900, tog i 1901 Filosofikum og i 1903 Almuelærerindeksamen. Hun havde forestillet sig, at

hun gennem Undervisningen i Kommuneskolerne skulde kunne gøre en større Indsats i Arbejdet for den almindelige Oplysning og gik til Løsningen af denne Opgave med stor Begejstring. Hun underviste nu i godt tre Fjerdingaar i frederiksbergske Kommuneskoler, men de 46 Timer om Ugen overvældede hende næsten. Da hun saa samtidig havde giftet sig med Dr. phil. I. P. Jacobsen og gennem ham, der ogsaa er Filolog, havde faaet Interesse for Sprogforskning, opgav hun Undervisningen og paabegyndte sit Studium af nordisk Filologi. Dr. Jacobsen udtaler selv, at siden den Tid synes hun, at hun har holdt Ferie, idet hendes Arbejde har været for hende som en Leg i Sammenligning med Undervisningen. For andre ser det rigtignok mere ud som om de Aar, der er gaaet siden, maatte have været en meget anspændt Arbejdstid, idet hun i 1906 fik Universitetets Guldmedaille for en Afhandling om et Emne i nordisk Filologi, i Slutningen af Marts 1908 tog Magisterkonferentsen og straks derefter i Begyndelsen af April tog fat paa sin Doktorafhandling, som indleveredes i Oktober 1909. Og sidst, men ikke mindst, er Fru Jacobsen Moder til to Smaa piger, hvoraf den ældste, der er 6 Aar gammel overværede Moderens Doktordisputats. — Efter at have takket sine Lærere rettede Doktoren i sin Slutningstale en Tak til den Mand, der havde vakt hendes Interesse for Videnskaben, havde holdt hendes Mod oppe, naar smaa Trolde hviskede hende i Øret, at Sprogforskning var Ordkløveri og havde dæmpet hendes Begejstring over de Resultater, hun havde naaet, naar denne ikke stod i det rette Forhold til Virkeligheden.

Hustruen og Videnskabsdyrkeren er ikke kommet i den saa meget frygtede Modstrid med sig selv. Hun har forstaaet at forene disse Egenskaber.

Til Efteraaret agter Dr. phil. Lis Jacobsen at benytte sig af sin Ret og holde Forelæsninger over nordisk Filologi; hun vil saaledes blive vort Universitets første kvindelige Docent.